Lietas Nr. 11250012115
Lietas arhīva Nr. K19-0033-17/2

SPRIEDUMS
L A T V I J A S R E P U B L I K A S V Ā R D Ā
Kuldīgā 2017.gada 19.janvārī

Kuldīgas rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Liena Jansone
piedaloties prokuroram Gintam Mežiņam,
aizstāvim Ojāram Ozoliņam, Anitai Kovaļenko, Guntai Laizānei
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.
Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, iekļūstot telpā, šādos apstākļos:
2015.gada februārī, pirmstiesas procesā precīzāk nenoskaidrotā datumā un laikā, taču ne vēlāk kā 2015.gada 25.februārī /pers. A/ un /pers. B/, abi būdami agrāk sodīti, nosacīta soda izciešanas laikā, un /pers. C/, būdams alkohola ietekmē, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās nolēma izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu no telpas. Īstenojot noziedzīgo nodomu, /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ aizgāja uz /pers. D/ piederošo garāžu Nr.162 /adrese/, kur, ar metāla lauzni atlaužot garāžas durvis, apsūdzētie iekļuva garāžā, pēc kā tīši, slepeni, mantkārīgu tieksmju vadīti nozaga /pers. D/ piederošās mantas – kalnu velosipēdu *Leader Fox* 500 EUR vērtībā, 4 gab. vieglās automašīnas diskus 140 EUR vērtībā (35 EUR/gab.) ar vieglās automašīnas riepām 60 EUR vērtībā (15 EUR/gab.), 6 gab. makšķerkātus 24 EUR vērtībā (4 EUR/gab.), dārza ratus 60 EUR vērtībā, ziemas kombinezonu 150 EUR vērtībā, tādējādi nodarot /pers. D/ mantisko zaudējumu 934 EUR vērtībā.
Ar savām darbībām /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ ir izdarījuši noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

Cietušais /pers. D/ tiesas sēdē uzturēja materiālā kaitējuma kompensāciju 834 EUR.

Apsūdzētais/pers. A/ tiesas sēdē savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās atzina pilnībā, t.i., pilnībā atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus, to juridisko kvalifikāciju, atzina saskaņā ar apsūdzību norādīto zaudējumu apmēru un cietušā /pers. D/ pieteikto kaitējuma kompensāciju 834 EUR. Apsūdzētais nožēloja izdarīto, izteica lūgumu un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka šajā apsūdzībā spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.
Apsūdzētais/pers. B/ tiesas sēdē savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās atzina pilnībā, t.i., pilnībā atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus, to juridisko kvalifikāciju, atzina saskaņā ar apsūdzību norādīto zaudējumu apmēru un cietušā /pers. D/ pieteikto kaitējuma kompensāciju 834 EUR. Apsūdzētais nožēloja izdarīto, izteica lūgumu un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka šajā apsūdzībā spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.
Apsūdzētais/pers. C/ tiesas sēdē savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās atzina pilnībā, t.i., pilnībā atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus, to juridisko kvalifikāciju, atzina saskaņā ar apsūdzību norādīto zaudējumu apmēru un cietušā /pers. D/ pieteikto kaitējuma kompensāciju 834 EUR. Apsūdzētais nožēloja izdarīto, izteica lūgumu un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka šajā apsūdzībā spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

Ņemot vērā apsūdzēto attieksmi pret izvirzīto apsūdzību, aizstāvju un prokurora iztiesāšanā izteikto viedokli, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētie pilnīgi atzīst sevi par vainīgiem visā viņiem izvirzītajā apsūdzībā un tiesai, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, apsūdzētā /pers. B/ vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, /pers. C/ vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, un apsūdzētie un viņu aizstāvji piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.
Tiesa uzskata, ka /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/ vaina apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas noziedzīga nodarījuma izdarīšanā - par svešas kustamas mantas nolaupīšanu (zādzība), iekļūstot telpā, ir pierādīta pilnīgi, viņu izdarītais noziedzīgais nodarījums ir kvalificējams pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ ir sodāmi.
Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums attiecībā uz noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju spriedumā netiek norādīts.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais /pers. A/ dzimis /datums/(lietas 1.sējuma 108., 178.lapa), agrāk sodīts:

1. 2013.gada 17.septembrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 60 stundām;
2. 2013.gada 10.decembrī Saldus rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās, otrās un trešās daļas ar piespiedu darbu uz 250 stundām;

3. 2014.gada 8.maija Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas, 314.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 280 stundām;
4. 2014.gada 5.septembrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu, spriedums stājies spēkā 2014.gada 16.decembrī;
5. 2014.gada 9.oktobrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz vienu gadu, spriedums stājies spēkā 2014.gada 4.novembrī.

   Ar Kuldīgas rajona tiesas 2015.gada 27.februāra lēmumu /pers. A/ noteikts galīgais sods pēc Kuldīgas rajona tiesas 05.09.2015. un 09.10.2014. sprieduma - brīvības atņemšana uz 1 gadu 2 mēnešiem ar pārbaudes laiku uz 1 gadu 6 mēnešiem un piespiedu darbu uz 280 stundām;
6. 2015.gada 19.maijā Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem, spriedums stājies spēkā 2015.gada 15.septembrī;
7. 2015.gada 16.septembrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem, spriedums stājies spēkā 2015.gada 15.decembrī;
8. 2015.gada 13.oktobrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 11 mēnešiem, daļēji pievienojot sodu, kas noteikts ar Kuldīgas rajona tiesas 19.05.2015. spriedumu, spriedums stājies spēkā 2015.gada 3.novembrī;
9. 2015.gaa 19.novembrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 4 mēnešiem;
10. 2016.gada 17.februārī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 5 mēnešiem, daļēji pieskaitot piespriesto sodu pēc Kuldīgas rajona tiesas 27.02.2015. lēmuma, Kuldīgas rajona tiesas 16.09.2015. sprieduma, Kuldīgas rajona tiesas 19.11.2015. sprieduma, spriedums stājies spēkā 2016.gada 18.martā;
11. 2016.gada 17.martā Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 7 mēnešiem, spriedums stājies spēkā 2016.gada 14.novembrī.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ paskaidroja, ka viņa apgādībā nepilngadīgu personu nav. Pēc apsūdzētā teiktā, atrodoties cietumā, viņš esot pabeidzis divu mēnešu datorkursus. Bez tam apsūdzētais pašlaik strādājot cietuma virtuvē. Pēc apsūdzētā vārdiem viņam esot konstatēts C hepatīts, kura ārstēšanu viņš uzsākšot pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas. Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka turpmāk savu uzvedību mainīšot – pēc atbrīvošanās no apcietinājuma dosies strādāt ārpus Latvijas, Holandē, darbu, kas saistīts ar šampinjonu audzēšanas. Attiecībā par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem /pers. A/ paskaidroja, ka tie visi ir izdarīti "prāta aptumsuma" dēļ. Tagad, atrodoties apcietinājumā, apsūdzētais esot sapratis, ka nauda ir jānopelna godīgā ceļā, nevis zogot. Apsūdzētais tiesas sēdē atvainojās cietušajam un paskaidroja, ka pēc soda izciešana, kad atkal būs atsācis strādāt, atmaksās cietušajam nodarītos zaudējumus.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais /pers. B/ dzimis /datums/(lietas 1.sējuma 116., 182.lapa), agrāk sodīts:

1. 2011.gada 9.septembrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 60 stundām, sods izciests 2012.gada 17.martā;
2. 2013.gada 10.decembrī Saldus rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, 175.panta trešās daļas ar piespiedu darbu uz 100 stundām, spriedums stājies spēkā 2013.gada 21.decembrī;
3. 2014.gada 10.februārī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 130 stundām, daļēji pievienojot neizciesto sodu, kas noteikts ar Saldus rajona tiesas 10.12.2013. spriedumu, spriedums stājies spēkā 2014.gada 21.februārī;
4. 2014.gada 7.aprīlī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 266 stundām, pilnīgi pieskaitot neizciesto sodu pēc Kuldīgas rajona tiesas 10.02.2014. sprieduma, spriedums stājies spēkā 2014.gada 23.aprīlī;
5. 2014.gada 8.maijā Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar piespiedu darbu uz 100 stundām, daļēji pieskaitot ar 07.04.2014. Kuldīgas rajona tiesas spriedumu piespriesto sodu; ar Kurzemes apgabaltiesas 2014.gada 12.augusta spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar piespiedu darbu uz 310 stundām, spriedums stājies spēkā 2014.gada 6.septembrī;
6. 2014.gada 5.septembrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu, spriedums stājies spēkā 2014.gada 16.decembrī;

   Ar Kuldīgas rajona tiesas 2015.gada 19.novembra lēmumu izpildīts Kuldīgas rajona tiesas 05.09.2014. spriedumā noteiktais brīvības atņemšanas sods – 6 mēneši un piespiedu darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu – 22 dienas, galīgais sods – brīvības atņemšana 6 mēneši 22 dienas;
7. 2016.gada 9.februārī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas, 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem un piespiedu darbu uz 150 stundām, daļēji pievienojot sodu, kas noteikts ar Kuldīgas rajona tiesas 19.11.2015. lēmumu, spriedums stājies spēkā 2016.gada 23.februārī;
8. 2016.gada 17.martā Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un 11 dienām un piespiedu darbu uz 150 stundām, pilnībā pieskaitot sodu, kas noteikts ar Kuldīgas rajona tiesas 09.02.2016. spriedumu, spriedums stājies spēkā 2016.gada 14.novembrī;
9. 2016.gada 17.augustā Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem un piespiedu darbu uz 100 stundām, spriedums stājies spēkā 2017.gada 10.janvārī;
10. 2016.gada 20.oktobrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem, spriedums stājies spēkā 2016.gada 15.novembrī.

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka viņa apgādībā ir viens gandrīz gadu vecs bērns, kas ir dzimis apsūdzētā draudzenei, kas dzīvo Anglijā. Vienlaikus apsūdzētais paskaidroja, ka uz šo brīdi bērnam paternitāte vēl neesot reģistrēta. Līdz apsūdzētā aizturēšanai viņš esot strādājis Anglijā zivju cehā. Agrāk piespriesto piespiedu darba sodu apsūdzētais neesot nostrādājis, jo Valsts probācijas dienestā viņam neesot bijis sastādīts darba grafiks un ticis norādīts, ka piespiedu darbu izpilde ir uzsākama pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas. Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka izdarītie noziegumi ir saistīti ar to, ka nav bijis darba un naudas, lai gan sapratis, ka zagt nav labi. Pašam /pers. B/ neesot nekādu problēmu ne ar alkohola lietošanu, ne narkotiskām vielām. Tagad, atrodoties cietumā, apsūdzētais esot pārdomājis visu izdarīto un tiesai apliecināja, ka turpmāk viņš likumpārkāpumus neizdarīs. Arī atrodoties Anglijā, viņš neesot nekādus likumpārkāpumus izdarījis. Pēc soda izciešanas apsūdzētais ir plānojis doties uz Angliju, strādāt un audzināt savu bērnu. Apsūdzētais tiesas sēdē atvainojās cietušajam un paskaidroja, ka pēc soda izciešana, kad atkal būs atsācis

strādāt, atmaksās cietušajam nodarītos zaudējumus.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais /pers. C/ dzimis /datums/(lietas 1.sējuma 100.,186.lapa), agrāk sodīts:

1. 2015.gada 30.septembrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar piespiedu darbu uz 150 stundām;
2. 2015.gada 19.novembrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.pana trešās daļas ar piespiedu darbu uz 250 stundām, daļēji pievienojot sodu, kas noteikts ar Kuldīgas rajona tiesas 30.09.2015. spriedumu,

ar Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 21.aprīļa lēmumu piespiedu darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 54 dienām, lēmums stājies spēkā 2016.gada 3.maijā.

Tiesas sēdē /pers. C/ paskaidroja, ka līdz viņa apcietināšanai viņš dzīvojis un strādājis Jūrmalā, automazgātavā par strādnieku. Pašreiz viņš atrodas apcietinājumā, jo nav bijis aizgājis uz tiesas sēdi citas pret viņu uzsāktas krimināllietas izskatīšanā. Attiecībā par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais paskaidroja, ka 2015.gadā ir bijis atbraucis mājās no Anglijas un bijis bez darba. Tā kā ir bijuši nepieciešami līdzekļi iztikai, tad ir veicis vairākas zādzības, par kurām ir ierosināti vairāki kriminālprocesi. Attiecībā par to, kāpēc nav strādājis agrāk piespriestos piespiedu darba sodus apsūdzētais paskaidroja, ka viņš laikā, kad bija jāuzsāk šī soda izciešana, ir strādājis pie darba devēja, kurš nav devis viņam darba līgumu. Valsts probācijas dienestā apsūdzētajam ir bijis sastādīts piespiedu darba izpildes grafiks, taču tajā ir bijis paredzēts, ka apsūdzētajam ir jāstrādā arī darba laikā. Tā kā apsūdzētais nav varējis uzrādīt darba līgumu, kā arī nav bijis pietiekami rūpīgs komunikācijā ar Valsts probācijas dienestu, tad viņa piespiedu darbu neizpilde ir tikusi atzīta par ļaunprātīgu un aizstāta ar īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu. Apsūdzētais tiesas sēdē atvainojās cietušajam un paskaidroja, ka atmaksās cietušajiem nodarītos zaudējumus.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu ņem vērā noziedzīgā nodarījumu izdarīšanas apstākļus, motīvus, nodarīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, apsūdzēto /pers. A/, /pers. B/, /pers. C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas klasificējas kā smags noziegums, par kura izdarīšanu paredzēta atbildība brīvības atņemšanas uz laiku līdz pieciem gadiem, īslaicīgas brīvības atņemšanas, piespiedu darbu vai naudas soda veidā, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Izvērtējot radīto kaitējumu, tiesa ņem vērā, ka ar noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētie nodarījuši cietušajam mantisku kaitējumu 934 EUR, kas saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 23.pantā noteikto nav vērtējams kā ievērojams mantiskais zaudējums, jo nepārsniedz piecu uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmēru (1800 EUR). Vienlaikus, ņemot vērā, ka radītais mantiskais kaitējums gandrīz trīs reizes pārsniedz apmēru, kāds saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22.pantā noteikto ir atzīstams par nelielu (nepārsniedz 360 EUR), tad šāds kaitējuma apmērs ir atzīstams par nozīmīgu cietušā mantisko interešu aizskārumu.

Nosakot soda veidu un apmēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa izvērtēja prokurora viedokli par brīvības atņemšanas soda piemērošanu 6 mēnešiem apmērā. Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, prokurors lūdza galīgo sodu /pers. A/ noteikt daļēji saskaitot noteikto sodu izskatāmajā lietā ar sodu, kas /pers. A/ noteikts ar Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 17.februāra un 2016.gada 17.marta spriedumu, sodot /pers. A/ ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem un 6 mēnešiem.

Apsūdzētais un aizstāvis prokurora pieprasīto soda veidu atzina par atbilstošu apsūdzētā personībai un izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam. Vienlaikus apsūdzētais un aizstāvis tiesas sēdē norādīja, ka sods būtu nosakāms mazākā apmērā, nekā to ir pieprasījis prokurors, jo atrodoties apcietinājumā, /pers. A/ esot izvērtējis savu rīcību un aizstāvis uzskata, ka soda mērķi ir iespējams sasniegt ar mazāku brīvības atņemšanas soda laiku.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa atzīst, ka tā kopumā ir vērtējama negatīvi, jo apsūdzētais uz noziedzīgā nodarījuma izskatāmajā lietā izdarīšanas brīdi bija piecas reizes sodīts, tostarp par noziedzīgiem nodarījumiem pret īpašumu. Bez tam tiesa secina, ka apsūdzētajam pastāv dziļa problēma ilgterminā ievērot likumpaklausīgu dzīvesveidu, ja apsūdzētais nemainīs savu attieksmi pret nodarbinātību kā vienu no dzīves prioritātēm un nespēs arī turpmāk izprast cēloņu un seku kopsakarību, t.i., ka izdarot likumpārkāpumus par to ir saņemams sods. Vienlaikus, uzklausot apsūdzētā paskaidrojumus tiesas sēdē, kā arī ņemot vērā apstākli, ka apsūdzētais ir gados jauns cilvēks un brīvības atņemšanas vietās līdz nozieguma izdarīšanai izskatāmajā lietā nav atradies, tiesas ieskatā apsūdzētais kā personība nav tik degradēts, lai viņš turpmāk nespētu laboties. Tiesa pozitīvi vērtē to, ka apsūdzētais vismaz teorētiski ir apsvēris turpmākās dzīves plānus, kā īstenot savu apņemšanos turpmāk laboties un nodrošināt sevi ar darbu un secīgi ar ienākumiem.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punkts paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izdarīto nožēlojis, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu ir atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Izvērtējot visu minēto un Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā paredzētos soda veidus, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ ir nosakāms soda sankcijās paredzētais sods – brīvības atņemšana.

Šādu soda veidu tiesa atzīst par atbilstošu apsūdzētā kopumā negatīvi vērtējamai personībai, ar noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu radītā kaitējuma apmēram, kā arī ievērojot apstākli, ka apsūdzētais /pers. A/ arī agrāk ir izdarījis noziedzīgus nodarījumus pret īpašumu, par kuru izdarīšanu viņam ir bijuši piespriesti sodi piespiedu darbu veidā. Taču piemērotais piespiedu darba sods nav atturējis apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījuma izdarīšanas. Turklāt tiesa ņem vērā, ka noziedzīgo nodarījumu izskatāmajā lietā /pers. A/ ir izdarījis ar Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 9.oktobra spriedumu noteiktā pārbaudes laikā, t.i., apzinoties, ka pārkāpjot Krimināllikuma 55.pantā noteikto priekšnosacījumus, tostarp jauna tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanas gadījumā, spriedumā noteiktais 6 mēnešu brīvības atņemšanas sods tiks izpildīts.

Tādējādi tiesa atzīst, ka ar vieglāka soda veida piemērošanu nav sasniedzams kriminālsoda mērķis un tāpēc izskatāmās lietas ietvaros par

atbilstošāko soda veidu apsūdzētajam atzīst panta sankcijā paredzēto smagāko soda veidu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nav piemērojams Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā alternatīvi piemērot paredzētais papildsods – mantas konfiskācija, jo tiesa ņem vērā, ka no 2013.gada 1.aprīļa, lai piemērotu mantas konfiskāciju, ir konkrēti jānorāda, kāda manta konfiscējama, kas izriet no Krimināllikuma 42.panta trešās daļas noteikumiem. Izskatāmajā kriminālprocesā ziņu par apsūdzētā mantu nav, un arī iztiesāšanā tādas netika iesniegtas vai iegūtas.

Nosakot piemērojamā soda – brīvības atņemšana mēru, tiesa ņem vērā, ka lietā ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, kas ir pamats brīvības atņemšanas soda noteikšanai tuvāk tā panta sankcijā noteiktajai minimālajai robežai. Vienlaikus, ņemot vērā, ka ir konstatēts arī viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas sods /pers. A/ par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu nav nosakāms tā panta sankcijā noteiktajā minimālajā apmērā.

Izvērtējot jautājumu par galīgā soda noteikšanu izskatāmajā lietā, tiesa ņem vērā, ka ar 2016.gada 17.februāra Kuldīgas rajona tiesas spriedumu /pers. A/ ir atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 gadiem 5 mēnešiem, spriedums stājies spēkā 2016.gada 18.martā. Bez tam ar 2016.gada 17.marta Kuldīgas rajona tiesas spriedumu /pers. A/ ir atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, 175.panta trešās daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 7 mēnešiem, spriedums stājies spēkā 2016.gada 14.novembrī. Galīgais sods pēc abiem šiem spriedumiem /pers. A/ nav noteikts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, *ja pēc sprieduma (..) spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma spēkā stāšanās pirmajā lietā*, tad galīgais sods, ievērojot Krimināllikuma 50.panta trešajā daļā noteikto, nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. *Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.*

Tiesa atzīst, ka pēc noziedzīgu nodarījumu kopības piemērojamais galīgais sods /pers. A/ ir nosakāms, piemērojot noteiktā brīvības atņemšanas soda daļēju saskaitīšanas principu, jo izskatāmajā lietā tiesa nav konstatējusi kādus īpašus apstākļus, kas būtu pamats galīgā soda noteikšanā piemērot smagāko sodu saskaitīšanas principu - pilnīgu sodu saskaitīšanu.

Nosakot soda veidu un apmēru apsūdzētajam /pers. B/, tiesa izvērtēja prokurora viedokli par brīvības atņemšanas soda piemērošanu 6 mēnešiem apmērā. Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, prokurors lūdza galīgo sodu /pers. B/ noteikt daļēji saskaitot noteikto sodu izskatāmajā lietā ar sodu, kas /pers. B/ noteikts ar Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 17.marta, 2016.gada 17.augusta un 2016.gada 20.oktobra spriedumu, sodot /pers. B/ ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu un 8 mēnešiem, un piespiedu darbu uz 250 stundām.

Apsūdzētais un aizstāve prokurora pieprasīto soda veidu atzina par atbilstošu apsūdzētā personībai un izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam. Vienlaikus apsūdzētais un aizstāve tiesas sēdē norādīja, ka sods būtu nosakāms mazākā apmērā, nekā to ir pieprasījis prokurors, jo visus noziedzīgos nodarījumus, par kuriem viņam ir noteikts sods, /pers. B/ ir izdarījis salīdzinoši īsā laika periodā – divu gadu laikā, kad /pers. B/ nav bijis darbs un iespējas sevi nodrošināt ar iztikas līdzekļiem. Turpmāk /pers. B/ vēloties dzīvot likumpaklausīgu dzīvi ģimenē un rūpēties par savu bērnu.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. B/ personību, tiesa atzīst, ka tā kopumā ir vērtējama negatīvi, jo apsūdzētais uz noziedzīgā nodarījuma izskatāmajā lietā izdarīšanas brīdi, bija jau sešas reizes sodīts, tostarp par noziedzīgiem nodarījumiem pret īpašumu. Bez tam tiesa secina, ka apsūdzētajam pastāv dziļa problēma ilgtermiņā ievērot likumpaklausīgu dzīvesveidu, ja apsūdzētais nemainīs savu attieksmi pret nodarbinātību kā vienu no dzīves prioritātēm un nespēs arī turpmāk izprast cēloņu un seku kopsakarību, t.i., ka izdarot likumpārkāpumus par to ir saņemams sods. Vienlaikus, uzklausot apsūdzētā paskaidrojumus tiesas sēdē, kā arī ņemot vērā apstākli, ka apsūdzētais ir gados jauns cilvēks un brīvības atņemšanas vietās līdz nozieguma izdarīšanai izskatāmajā lietā nav atradies, tiesas ieskatā apsūdzētais kā personība nav tik degradēts, lai viņš turpmāk nespētu laboties. Tiesa pozitīvi vērtē to, ka apsūdzētais vismaz teorētiski ir apsvēris turpmākās dzīves plānus, kā īstenot savu apņemšanos turpmāk laboties un nodrošināt sevi ar darbu un secīgi ar ienākumiem.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punkts paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izdarīto nožēlojis, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu ir atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Izvērtējot visu minēto un Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā paredzētos soda veidus, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. B/ ir nosakāms brīvības atņemšanas sods.

Šādu soda veidu tiesa atzīst par atbilstošu apsūdzētā kopumā negatīvi vērtējamai personībai, ar noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu radītā kaitējuma apmēram, kā arī ievērojot apstākli, ka apsūdzētais /pers. B/ arī agrāk ir izdarījis noziedzīgus nodarījumus pret īpašumu, par kuru izdarīšanu viņam ir bijuši piespriesti sodi piespiedu darbu veidā. Taču piemērotais piespiedu darba sods nav atturējis apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījuma izdarīšanas. Turklāt tiesa ņem vērā, ka noziedzīgo nodarījumu izskatāmajā lietā /pers. B/ ir izdarījis ar Kuldīgas rajona tiesas 2014.gada 5.septembra spriedumu noteiktā pārbaudes laikā, t.i., apzinoties, ka pārkāpjot Krimināllikuma 55.pantā noteikto priekšnosacījumus, tostarp jauna tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanas gadījumā, spriedumā noteiktais 6 mēnešu brīvības atņemšanas sods tiks izpildīts.

Tādējādi tiesa atzīst, ka ar vieglāka soda veida piemērošanu nav sasniedzams kriminālsoda mērķis un tāpēc izskatāmās lietas ietvaros par atbilstošāko soda veidu apsūdzētajam atzīst panta sankcijā paredzēto smagāko soda veidu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nav piemērojams Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā alternatīvi piemērot paredzētais papildsods – mantas konfiskācija, jo tiesa ņem vērā, ka no 2013.gada 1.aprīļa, lai piemērotu mantas konfiskāciju, ir konkrēti jānorāda, kāda manta konfiscējama, kas izriet no Krimināllikuma 42.panta trešās daļas noteikumiem. Izskatāmajā kriminālprocesā ziņu par apsūdzētā mantu nav, un arī iztiesāšanā tādas netika iesniegtas vai iegūtas.

Nosakot piemērojamā soda – brīvības atņemšana mēru, tiesa ņem vērā, ka ir konstatēts viens /pers. B/ atbildību mīkstinošs apstāklis, kas ir pamats brīvības atņemšanas soda noteikšanai tuvāk tā panta sankcijā noteiktajai minimālajai robežai. Vienlaikus, ņemot vērā, ka ir konstatēts arī viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas sods nav nosakāms tā panta sankcijā noteiktajā minimālajā apmērā.

Izvērtējot jautājumu par galīgā soda noteikšanu izskatāmajā lietā, tiesa ņem vērā, ka ar 2016.gada 17.marta Kuldīgas rajona tiesas spriedumu

/pers. B/ ir atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 11 dienām un piespiedu darbu uz 150 stundām, spriedums stājies spēkā 2016.gada 14.novembrī. Ar 2016.gada 17.augusta Kuldīgas rajona tiesas spriedumu /pers. B/ ir atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem un piespiedu darbu uz 100 stundām, spriedums stājies spēkā 2017.gada 10.janvārī. Ar 2016.gada 20.oktobra Kuldīgas rajona tiesas spriedumu /pers. B/ ir atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem, spriedums stājies spēkā 2016.gada 15.novembrī. Galīgais sods pēc abiem šiem spriedumiem /pers. A/ nav noteikts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, *ja pēc sprieduma (..) spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma spēkā stāšanās pirmajā lietā*, tad galīgais sods, ievērojot Krimināllikuma 50.panta trešajā daļā noteikto, nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. *Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.*

Tiesa atzīst, ka pēc noziedzīgu nodarījumu kopības piemērojamais galīgais sods /pers. B/ ir nosakāms, piemērojot noteiktā brīvības atņemšanas soda daļēju saskaitīšanas principu, jo izskatāmajā lietā tiesa nav konstatējusi kādus īpašus apstākļus, kas būtu pamats galīgā soda noteikšanā piemērot smagāko sodu saskaitīšanas principu - pilnīgu sodu saskaitīšanu.

Bez tam, izvērtējot /pers. B/ soda laikā ieskaitāmo izciesto sodu, tiesa ņem vērā, ka nosakot galīgo sodu Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 17.marta spriedumā (lietas 2.sējuma 33.-45.lapa), ir veikta pilnīga sodu saskaitīšana ar Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 9.februāra spriedumā noteikto sodu. Vienlaikus uz Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 17.marta sprieduma spēkā stāšanās dienu – 2016.gada 14.novembri, /pers. B/ bija jau izcietis ar Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 9.februāra spriedumu noteikto sodu – brīvības atņemšana uz 10 mēnešiem (lietas 2.sējuma 56.lapa) un 2016.gada 6.novembrī atbrīvots no soda izciešanas. Savukārt 2017.gada 13.janvārī (lietas 2.sējuma 62.lapa) /pers. B/ ir uzsācis Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 17.marta spriedumā noteiktā soda izciešanu.

Nosakot soda veidu un apmēru apsūdzētajam /pers. C/, tiesa izvērtēja prokurora viedokli par piespiedu darba soda piemērošanu apsūdzētajam par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu 250 stundu apmērā.

Apsūdzētais un aizstāve prokurora pieprasīto soda veidu atzina par atbilstošu apsūdzētā personībai un izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam. Vienlaikus aizstāvis tiesas sēdē norādīja, ka sods būtu nosakāms mazākā apmērā, nekā to ir pieprasījis prokurors.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. C/ personību, tiesa atzīst, ka tā kopumā ir vērtējama neitrāli, jo apsūdzētais uz noziedzīgā nodarījuma izskatāmajā lietā izdarīšanas brīdi nav bijis sodīts. Tiesa vērtē paša apsūdzētā attieksmi, kas ir tiesas izmeklēšanā paustā nožēla un solījums turpmāk neizdarīt likumpārkāpumus. Apsūdzētais apliecināja, ka izvērtējis savu noziedzīgo rīcību un izdarījis secinājumus visai turpmākajai dzīvei. Pozitīva ir apsūdzētā /pers. C/ nodarbinātība, kura nodrošina apsūdzētā ekonomisko stabilitāti, un tādējādi spēju likumīgā kārtā nodrošināt līdzekļus savam uzturam. Tiesas vērtējumā apsūdzētais /pers. C/ noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā nebija pietiekami kritisks cēloņu un seku kopsakarību izvērtēšanā un izpratnē. Pēc raksturojošo ziņu pārbaudes gaitā uzdotiem jautājumiem un saņemtajām atbildēm tiesai ir radusies pārliecība, ka apsūdzētais ir izpratis likumpaklausību un nodarbinātību kā prioritāti un recidīva risks ir vērtējams kā neliels.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punkts paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izdarīto nožēlojis, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu.

/pers. C/ atbildību pastiprinoši apstākļi lietā netiek konstatēti.

Izvērtējot visu minēto un Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā paredzētos soda veidus, par šo /pers. C/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. C/ nosakāms Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā paredzētais sods – piespiedu darbs.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta pirmo daļu piespiedu darbs ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot dzīves vietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Piespiedu darbu tiesa atzīst par efektīvu, audzinošu un atbilstošu sodu apsūdzētajam /pers. C/. Tiesas izraudzītā soda veida piemērošanai nav objektīvu šķēršļu, jo apsūdzētais ir darba spējīga persona, fiziski vesels, ko viņš apliecināja tiesas sēdē. Piespiedu darbu kā sodu tiesa atzīst par atbilstošu izskatāmā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam. Piespiedu darbs ir otrs vieglākais pamatsods, tas ir mazāk personas brīvību ierobežojošs, tajā pašā laikā tas ir pietiekami reāli izjūtams sods ar soda publiskuma elementu, lai sasniegtu spriedumā no likuma atreferēto kriminālsoda mērķi.

Nosakot piemērojamā soda – piespiedu darbi mēru, tiesa, ņemot vērā, ka lietā ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis, savukārt atbildību pastiprinoši apstākļi lietā nav konstatēti, kā arī ņemot vērā apsūdzētā neitrāli vērtējamo personību, atzīst, ka piespiedu darba sods ir nosakāms mazākā apmērā, nekā to ir lūdzis prokurors.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nav piemērojams Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā alternatīvi piemērot paredzētais papildsods – mantas konfiskācija, jo tiesa ņem vērā, ka no 2013.gada 1.aprīļa, lai piemērotu mantas konfiskāciju, ir konkrēti jānorāda, kāda manta konfiscējama, kas izriet no Krimināllikuma 42.panta trešās daļas noteikumiem. Izskatāmajā kriminālprocesā ziņu par apsūdzētā mantu nav, un arī iztiesāšanā tādas netika iesniegtas vai iegūtas.

Krimināllietā par cietušo atzīts /pers. D/, kurš tiesas sēdē uzturēja materiālā kaitējuma kompensāciju 834 EUR apmērā.

Kriminālprocesā pieteikto kaitējuma kompensāciju apmērus un atlīdzināšanas pienākumu apsūdzētie /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ atzina pilnībā kā arī atzina savu radītā kaitējuma atlīdzināšanas pienākumu.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā noteikts, ka *kompensācija ir naudas izteiksmē noteiktā samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisku zaudējumu. Kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā labprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata*. Savukārt saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1.punktu *tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā radīto mantisko zaudējumu apmēru*.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa atzīst cietušā /pers. D/ pieteikto kaitējuma kompensāciju par pamatotu un nosakāmu pieteiktajā un visu trīs apsūdzēto atzītajā 834 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1675.pantu *vairākas personas, kas kopīgi izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, atbild solidāri par zaudējumu, kas ar to nodarīts*.

Līdz ar to personu grupā izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos apsūdzētajiem ir solidārs kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanas pienākums.

Līdz ar to Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto pienākumu samaksāt tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju tiesa uzliek solidāri apsūdzētajiem /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/, kuri tiek atzīti par vainīgiem noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, ar kuru šāds mantiskais zaudējums nodarīts. Pienākums īstenojams piedziņas ceļā, jo nodarītie zaudējumi pieteiktās un tiesas noteiktās kaitējuma kompensāciju apmēros līdz iztiesāšanai labprātīgi nav atlīdzināti.

Apsūdzētā/pers. A/ aizstāvību tiesas sēdē, pamatojoties uz apsūdzētā pieteikto lūgumu atbilstoši Kriminālprocesa likuma 71.pantā paredzētajām apsūdzētā tiesībām un Kriminālprocesa likuma 80.panta trešajā daļā noteiktajai aizstāvja uzaicināšanas kārtībai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 79.panta ceturto daļu, realizēja zvērināts advokāts Ojārs Ozoliņš, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu, Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami 165 EUR.

Apsūdzētā/pers. B/ aizstāvību tiesas sēdē, pamatojoties uz apsūdzētā pieteikto lūgumu atbilstoši Kriminālprocesa likuma 71.pantā paredzētajām apsūdzētā tiesībām un Kriminālprocesa likuma 80.panta trešajā daļā noteiktajai aizstāvja uzaicināšanas kārtībai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 79.panta ceturto daļu, realizēja zvērināta advokāte Gunta Laizāne, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu, Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami 165 EUR.

Apsūdzētā/pers. C/ aizstāvību tiesas sēdē, pamatojoties uz apsūdzētā pieteikto lūgumu atbilstoši Kriminālprocesa likuma 71.pantā paredzētajām apsūdzētā tiesībām un Kriminālprocesa likuma 80.panta trešajā daļā noteiktajai aizstāvja uzaicināšanas kārtībai, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 79.panta ceturto daļu, realizēja zvērināta advokāte Anita Kovaļenko, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu, Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" no valsts līdzekļiem izmaksājami 165 EUR.

Visi trīs aizstāvji tiesas sēdē pieteica lūgumu atbrīvot apsūdzētos no procesuālo izdevumu par aizstāvja sniegto palīdzību samaksas. Pieteiktie lūgumi tika pamatoti ar apstākli, ka apsūdzētie atrodas brīvības atņemšanas iestādē un viņiem nav iespējams gūt ienākumus. Bez tam aizstāvis O.Ozoliņš tiesas sēdē norādīja, ka /pers. A/ jau arī agrāk, atrodoties brīvībā, ir bijis vairākkārtīgi piešķirts trūcīgas personas statuss.

Izvērtējot aizstāvju pieteikto lūgumu, tiesa ņem vērā, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtās daļas nosacījumiem procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta. Tiesa var atbrīvot notiesāto no procesuālo izdevumu piedziņas pilnībā vai daļēji arī citos gadījumos, ja piedziņa var būtiski ietekmēt to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas notiesātā apgādībā. Savukārt atbilstoši Kriminālprocesa likuma 85.panta nosacījumiem tiesības uz atbrīvošanu no samaksas par aizstāvja palīdzību ir personai, kuras mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

Tiesa konstatē, ka lietā nav iesniegti pierādījumi par to, ka kāds no apsūdzētajiem būtu atzīts par maznodrošinātu vai trūcīgu personu. Turklāt gan apsūdzētais /pers. B/, gan /pers. C/ tiesas sēdē paskaidroja, ka viņiem ir iespējas strādāt un gūt ienākumus, un ka viņi to ir darījuši līdz pat viņu aizturēšanai. Savukārt /pers. A/ tiesas sēdē paskaidroja, ka arī viņam ir turpmākie plāni attiecībā par iespējām strādāt un nodrošināt sevi ar iztikas līdzekļiem. Līdz ar to, ievērojot apstākli, ka visi apsūdzētie ir gados jauni cilvēki, kuriem nav konstatējami nekādi ierobežojumi strādāt un gūt ienākumus, kā arī apstākli, ka lietā nav konstatējams, ka šādu procesuālo izdevumu piedziņa varētu skart kādu apsūdzēto apgādībā esošo personu intereses, tiesa atzīst, ka tikai tas fakts vien, ka uz šo brīdi apsūdzētie atrodas brīvības atņemšanas iestādē, nevar būt pamats apsūdzēto atbrīvošanai no procesuālo izdevumu piedziņas. Līdz ar to pieteiktie lūgumi par apsūdzēto atbrīvošanu no procesuālo izdevumu par aizstāvja sniegto palīdzību pirmās instances tiesā samaksas, nav apmierināmi un advokāta izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij uzliekams apsūdzētajam /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/.

Šajā krimināļprocesā /pers. A/ un /pers. B/ drošības līdzeklis nav piemērots.

/pers. C/ 2015.gada 20.maijā piemērots drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts, kas 2016.gada 20.maijā atcelts (lietas 1.sējuma 103.-104.lapa).

Šajā krimināļprocesā tiesai nav izlemjamu jautājumu par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, izskatāmajā lietā noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu, kas noteikts ar Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 17.februāra spriedumu - brīvības atņemšana uz 3(trīs) gadiem un 5 (pieciem) mēnešiem un ar Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 17.marta spriedumu – brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu un 7 (septiņiem) mēnešiem, un **sodīt /pers. A/ ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem un 2 (diviem) mēnešiem.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, /pers. A/ noteiktā soda termiņā ieskaitīt izciesto sodu no 2014.gada 7.maija līdz 2014.gada 3.jūnijam un no 2015.gada 24.marta līdz 2017.gada 19.janvārim.

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, izskatāmajā lietā noteiktajam sodam daļēji pievienojot sodu, kas noteikts ar Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 17.marta spriedumu - brīvības atņemšana uz 1(vienu) gadu un 11 (vienpadsmit) dienām un piespiedu darbu uz 150 (simtu piecdesmit) stundām, un ar Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 17.augusta spriedumu – brīvības atņemšana uz 8 (astoņiem) mēnešiem un piespiedu darbu uz 100 (simts) stundām, un ar Kuldīgas rajona tiesas 2016.gada 20.oktobra spriedumu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 (trīs) mēnešiem, un **sodīt /pers. B/ ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 8 (astoņiem) mēnešiem un piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, /pers. B/ noteiktā soda termiņā ieskaitīt izciesto sodu no 2015.gada 21.aprīļa līdz 2015.gada 22.aprīlim, 2015.gada 19.maijā, no 2016.gada 6.janvāra līdz 2016.gada 6.novembrim, un no 2017.gada 13.janvāra līdz 2017.gada 19.janvārim.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļas nosacījumiem, /pers. B/ noteikto piespiedu darba sodu izpildīt patstāvīgi, tā izpildi uzsākot pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

/pers. C/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Piedzīt solidāri no /pers. A/, /pers. B/ un /pers. C/ par labu cietušajam /pers. D/ kaitējuma kompensāciju 834 EUR (astoņi simti trīsdesmit četri *euro*).

Samaksāt zvērinātam advokātam Ojāram Ozoliņam no valsts budžeta līdzekļiem 165 EUR (simtu sešdesmit pieci *euro*) par /pers. A/ sniegto aizstāvja juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.

Samaksāt zvērinātai advokātei Anitai Kovaļenko no valsts budžeta līdzekļiem 165 EUR (simtu sešdesmit pieci *euro*) par /pers. C/ sniegto aizstāvja juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.

Samaksāt zvērinātai advokātei Guntai Laizānei no valsts budžeta līdzekļiem 165 EUR (simtu sešdesmit pieci *euro*) par /pers. B/ sniegto aizstāvja juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā 165 EUR (simtu sešdesmit pieci *euro*) par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā, nosakot termiņu labprātīgai šo izmaksu segšanai 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā 165 EUR (simtu sešdesmit pieci *euro*) par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā, nosakot termiņu labprātīgai šo izmaksu segšanai 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā 165 EUR (simtu sešdesmit pieci *euro*) par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā, nosakot termiņu labprātīgai šo izmaksu segšanai 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Pilna spriedums sastādīts 2017.gada 31.janvārī.

Tiesnese L.Jansone